

Rady Gminy Jonkowo

z dnia 28 sierpnia 1996r

w sprawie wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją RP art.3 p.3 i art.3 p.14 ustawy z dnia 4 lipca 1996 roku o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody.

Na podstawie art.22 i 23 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985r. o Trybunale Konstytucyjnym /Dz.U.Nr 109 z 1991r poz. 470,ze zmianami/

Rada Gminy Jonkowo

postanawia co następuje:

§.1.

Wystąpić do Trybunału Konstytucyjnego RP z wnioskiem o stwierdzenie zgodności z Konstytucją art.3 p.3 i art. 3 p.14 ustawy z dnia 14 lipca 1996r o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody.

§.2.

1.Powierzyć reprezentowanie Gminy Jonkowo w tej sprawie Prezesowi Związku Miast Polskich Wojciechowi Szczęsnemu Kaczmarkowi /prezydentowi Poznania/ i wskazanym przez niego pełnomocnikom prawnym.

2.Wystąpić do Prezesa Związku Miast Polskich o informowanie organów Gminy Jonkowo o przebiegu postępowania.

§.3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy.

§.4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Przewodniczący
Rady Gminy

Andrzej Szeniański

UZASADNIENIE

1. W art. 3 p. 3) nowelizacji przyjęto stawki górne podatku od nieruchomości (art. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) zróżnicowane dla trzech "kategorii" gmin: poniżej 10.000 mieszkańców, od 10 do 50.000 mieszk. i powyżej 50.000 mieszkańców, przy czym stawka maksymalna jest ustalona na poziomie stawek przyjętych na rok 1996 w rozporządzeniu Rady Ministrów z 13 grudnia 1995 roku (Dz.U. Nr 147 z 18 grudnia 1995, poz. 715) i obowiązuje tylko dla gmin liczących powyżej 50.000 mieszkańców.

Oznacza to **dotatkowe obniżenie dochodów z tego tytułu dla gmin liczących poniżej 50.000 mieszkańców** (w roku 1997 o 10 - 15 %!).

"Skategoryzowanie" gmin pod względem maksymalnej stawki podatku od nieruchomości jest *całkowicie bezpodstawne* (ustanowione granice poszczególnych "kategorii" nie mają żadnego uzasadnienia), a ponadto *powoduje obniżenie dochodów zdecydowanej większości gmin z tego tytułu*. Rady gmin mają możliwość obniżenia stawek podatkowych i mogą z niej skorzystać. Niektóre - w ramach tej jedynej możliwości prowadzenia lokalnej polityki podatkowej - tę możliwość wykorzystują. Część z nich jednak tylko dla podmiotów ważnych z punktu widzenia strategii rozwoju gminy. Poważna część miast i gmin liczących poniżej 50.000 mieszkańców nie stosuje ulg. **Wprowadzenie niższych stawek mocą ustawy spowoduje nie tylko obniżenie dochodów wielu gmin, ale także - w poważnym stopniu - utratę możliwości prowadzenia przez nie aktywnej polityki lokalnej w tym zakresie.** Ustawowe wprowadzenie takiego rozwiązania jest - naszym zdaniem - niezgodne z zawartą w art. 1 Ustawy Konstytucyjnej zasadą pewności prawa. Jest to także sprzeczne z art. 67 ust. 2 utrzymanych w mocy przepisów Konstytucji RP, gwarantującym równe prawa obywatelom. Ta "kategoryzacja" gmin, zarówno pod względem obciążeń podatkowych obywateli, jak i zróżnicowania potencjalnych źródeł dochodów społeczności lokalnych, nie jest zgodna z zasadą równości wobec prawa. Ponadto uszczuplenie dochodów części gmin w wyniku ich nieuzasadnionego zróżnicowania jest niezgodne z art. 9 ratyfikowanej przez Polskę Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego (Lokalnego) oraz przyjętymi w związku z jej postanowieniami przepisami innych ustaw, gwarantujących dochody gmin, w tym zwłaszcza ustrojowej ustawy o samorządzie terytorialnym.

W budżecie ..... zmiana ta spowoduje w roku 1997 ubytek 66 175 zł

2. W art. 3 nowelizacji przyjęto stawki wszystkich podatków i opłat lokalnych na poziomie obowiązującym w roku 1996. Tymczasem pkt. 14) nowelizacji (dot. art. 20 nowelizowanej ustawy) przyjęto w brzmieniu: "a) w ust. 1 wyrazy "od 1991 r." zastępuje się wyrazami "od 1997 r."; pełne brzmienie zmienionego ust. 1 w art. 20 będzie wówczas następujące: "**Górne granice stawek podatkowych, określone w art. (...), poczynając od 1997 r. ulegają corocznie podwyższeniu na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen (...)**".

Tymczasem zasada dorocznej waloryzacji stawek podatków i opłat lokalnych obowiązuje przecież począwszy od 1991 roku. Wprowadzenie tego przepisu obecnie (przypuszczalnie na skutek błędu legislacyjnego) powoduje **zamrożenie stawek wszystkich podatków i opłat lokalnych dla wszystkich gmin na rok 1997 na poziomie z 1996 roku, a więc zawieszenie obowiązującej zasady na jeden rok, a w konsekwencji obniżenie dochodów wszystkich gmin z tych tytułów w 1997 roku o wskaźnik indeksacji inflacyjnej, czyli zapewne o kilkanaście procent**. Oczywiście konsekwencje tego wystąpią także w latach następnych, bowiem niezwaloryzowanie stawek w roku 1997 spowoduje, iż waloryzacja dokonywana w latach następnych, będzie odnosić się do niższej podstawy.

Faktyczne niewprowadzenie w ten sposób zindeksowania stawek w roku 1997, w stosunku do roku 1996, jest sprzeczne z art. 20 nowelizowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych **w jego dotychczasowym brzmieniu, zakładającym coroczne indeksowanie**.

Ustawowe wprowadzenie bez żadnego logicznego uzasadnienia przepisu tak znacznie uderzającego w słabe i niewystarczające dla wykonania wszystkich zadań budżety gmin jest **ewidentnie niezgodne z zawartą w art. 1 Ustawy Konstytucyjnej zasadą pewności prawa**. Ponadto uszczuplenie w ten sposób dochodów gmin jest niezgodne z art. 73. ust. 2 Ustawy Konstytucyjnej, w związku z art. 9 ratyfikowanej przez Polskę Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego (Lokalnego) oraz przyjętymi na tych podstawach przepisami innych ustaw, gwarantujących dochody gmin, w tym zwłaszcza ustrojowe ustawy o samorządzie terytorialnym.

W budżecie ..... zmiana ta spowoduje w roku 1997 ubytek .....

3. Krajowe organizacje gmin, będące stroną Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, wystąpiły o dokonanie stosownych zmian w ustawie do Senatu, jeszcze w trakcie trwania procesu legislacyjnego. Wystąpienie zostało poparte wspólnym z rządem stanowiskiem Komisji Wspólnej, w wyniku którego rząd zgłosił autopoprawkę w rządowym projekcie ustawy. Niestety Senat naszych racji nie uznał, a Prezydent - bez rozpatrzenia stosownego pisma Związku Miast Polskich - ustawę podpisał. W tej sytuacji wnioskujemy o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją kwestionowanych przepisów. Aby ułatwić postępowanie, kierujemy nasz wniosek do Wysokiego Trybunału z upoważnieniem do reprezentowania nas przez Prezesa Związku Miast Polskich, który zainicjował sprawę jeszcze w trakcie trwania procedury legislacyjnej. Umożliw to łączne rozpatrzenie ewentualnych wniosków z różnych gmin w tej sprawie.